

ningerne i Skagen ere jo blevne bestridte af Toldforvalteren i Frederikshavn ved Hjælp af en Strandkontrolør og en Rorsbetjent, men det viser sig nu, at de ikke kunne udføre det Arbejde, der er, og derfor vil det være nødvendigt, at der oprettes et særligt Toldforvalterembede paa denne Plads. Jeg tror ogsaa, at Udviklingen vil føre med sig, at der bliver ikke saa lidt at bestille ved dette Embede, og det er jo indlysende, at saavel der som alle Vegne, hvor der er Havne ved Kysterne, maa der være et Toldembede, saaledes at man kan foretage Toldklarering paa saadanne Steder. Jeg skal derfor paa det bedste anbefale dette Lovforslag.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 28. Maj 1880 om Søværnets Ordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4761 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1678 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 1971 ff.)

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag af Lange:

Til § 1.

Efter Lønskalaerne for Lærere og Lærerinder indsættes følgende ny Stykke:

„Af Lærerindernes Lønninger udrede Kommunerne dog kun 1,000 Kr., medens Resten tilskydes af Statskassen.“

Formanden: Dette Ændringsforslag kan ikke komme til Behandling uden Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykke som givet (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jensen-Knudstrup): Udvalget er ikke saa sangvinsk, at det venter at faa Ros for hurtigt udført Arbejde. Der er i disse Dage lige gaaet 4 Maaneder, siden vi havde Sagen til første Behandling; vi arbejder jo i det hele langsomt her i Rigsdagen. Men det har ikke meget at sige; at vi ikke faa en saadan Ros, naar vi kunne høste Anerkendelse for, at det er et vel udført Arbejde, og det vil jeg næsten tro, vi kunne vente fra maaske alle Sider. Grundene til, at Arbejdet har trukket ud, ere jo mange. Men jeg vil nævne den, at foruden de Vanskeligheder, som laa i selve Forslaget, og hvis Løsning vi maatte overveje grundigt, har Udvalget optaget Spørgsmaal til Behandling, som laa udenfor Forslagets Ramme, fordi vi troede det ønskeligt at faa dem løste samtidig med Lønningsreformens Gennemførelse.

Af de Spørgsmaal indenfor Forslagets Ramme, der have krævet nøje Overvejelse, skal jeg først nævne Reformens Virkninger i Forhold til By- og Landkommunerne, to Arter Kommuner, som ere meget forskellige, ogsaa med Hensyn til Ordningen af deres Skolevæsen. Det var det første Spørgsmaal, som krævede en omhyggelig Overvejelse. Det andet var at finde en praktisk og forsvarlig Afløsning af Princippet om de 25 pCts Forhøjelse af Landsbyembederne, som Lovforslaget bygger paa. Og det tredje var grundigt at afveje de ny Byrder, som bleve lagte paa Kommunerne, at overveje den mest praktiske Ordning af dette Spørgsmaal og tillige den mest praktiske Ordning af Fordeelingen af Tilskuddene til betrængte Kommuner.

Af de Spørgsmaal, som laa udenfor Forslagets Ramme, men som vi mente at maatte tage op til en forsøgsvis Løsning, skal jeg ogsaa nævne 3. Det første var en Revision af den Løsning, som for nogle Aar siden blev givet af Spørgsmaalet om